

førte, i det jeg iøvrigt ogsaa i saa Henseende kan henholde mig til den ærede Ordfører. Der er en meget væsentlig Forskel selvfølgelig paa Køb og Afløsning af Tienden. Den Omstændighed, at Købet sker af nogle af Tiendehynderne, eller selv om det er alle Tiendehynderne, det bliver i og for sig det samme. Forholdet er dog det, at Tiendepligten vedbliver at bestaa. Dette viser sig jo særlig deri, at Tiendehynderen, som nu tillige er Tiendejer, kan, hvad Dag det skal være, sælge denne Tiende til en anden, til en enkelt Mand, og saa vilde det dog være en aldeles urimelig Ting, at denne Mand skulde være fri for at betale Skat, fordi Tienden i Mellemtiden har været paa Hænderne af Tiendehynderne eller en Del af disse. Særlig maa man lægge Vægt paa det sidste, thi det er det virkelige Forhold, at det er meget sjældent, at samtlige Tiendehynder eje en Tiende. Jeg er ganske overbevist om, at det finder kun ganske undtagelsesvis Sted, og det er ganske naturligt, at det er saaledes, fordi med den stærke Udstykning vi have, er Tiendepligten gaaet over paa en Mængde Smaalodder, og Gjerne af disse Smaalodder have ikke kunnet være med til at købe Tienden i sin Tid; derfor er Tienden navnlig erhvervet af Gaarde og større Parceller. Men i de Opgørelser, man har over, hvorvidt Tienden ejes af Tiendehynderne, har man taget alle de Tilfælde med, hvor det hovedsagelig er Tiendehynderne, der eje Tienden, uden at man har sondret de Tilfælde, hvor Tienden ejes af samtlige Tiendehynder. Jeg tror ikke, at dette Forhold, som det ærede Medlem har berørt, kan ordnes paa nogen anden Maade, end det er blevet ordnet heri Lovforslaget, nemlig saaledes at man har betinget Skattens Bortfalden af, at tillige Tiendepligten bortfalder. Ganske vist kan det blive generende for dem, der have købt Kirketiende, det indrømmer jeg, men der er ingen anden Ordning mulig, saa vist som Forholdet med Købet for samtlige Tiendehynderes Vedkommende alligevel ikke er andet end ethvert andet Køb og tillader, at der finder Salg Sted af Tienden igen til Enkeltmand.

Naberg: Jeg vil blot over for den højtærede Minister tillade mig at gøre den førte Bemærkning, at et Salg af et helt Sogns Tiende vil næsten være en Umulighed, fordi der vistnok i hvert eneste Sogn her i Landet er Prioriteter, i de forskellige Ejendomme, og for saa vidt mig bekendt, bliver der ikke udstedt en eneste Panteobligation i saadanne Ejendomme, uden at den

Net, de have til Tienden, baade Konge- og Kirketienden, er nævnt i Obligationen, saa at Panthaveren har Pant i det, og der er vist ingen, der køber en saadan Tiende, naar den er givet i Pant paa en anden Maade, og enkeltvis tror jeg ikke, der er mange, der indlade sig paa enten at sælge eller købe en Tiende, thi det vilde være et forunderligt Forhold at komme i for den enkelte at være Tiendejer sammen med en hel Flok. Det tror jeg ikke, at nogen, der har Penge, vil indlade sig paa, saa i den Henseende tror jeg ikke, der er nogen Fare. Men skulde der være det, kunde man jo i Loven indfætte den Bestemmelse, at naar Tiendejere og Ydere forlange Skatten ophævet, kunde det kun ske paa Betingelse af, at de ikke kunde sælge Tienden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Med Hensyn til de fremkomne Vndringsforslag fra Nr. 4—10 skal jeg bemærke, at jeg har ikke noget at indvende imod dem for de to Paragraffers Vedkommende, der særlig vedrøre Kirke- og Undervisningsministeriet. De fem eller seks af dem ere rene Redaktioner. Nr. 5 indeholder en Realitet, der ikke er uden Betydning, men jeg tror, at det er en Bestemmelse, der er bedre end det oprindelige Forslag, og at den sikrer paa den ene Side Embedet og paa den anden Side giver den nuværende Beneficiarius Udfigt til en saadan aarlig Rente, som kan bewirke at Afløsningen gaar for sig lettere, hurtigere og friere. Jeg tiltræder altsaa disse Vndringsforslag.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttede Forhandlingerne.

Vndringsforslagene under Nr. 1—12 af Ordføreren:

Til § 1.

1) I 1ste Linie indstødes efter Ordet: „Kvægtiende“ Ordet: „Smaaredselstiende“, og efter Ordet: „Smaaredsel“ tilføjes: „samt Degnetrave og Degnetorn“.

Til § 2.

2) I 4de Linie ændres Ordet: „repræsentere“ til: „udgøre“.

3) I 7de Linie foran: „ $\frac{2}{3}$ “ indstødes Ordet: „mindst“.

Til § 7.

4) I 2den Linie udgaar Ordet: „foreløbig“, og efter Ordet: „indgaaes“ indstødes Ordet: „foreløbig“.